

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10Tos/17/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8123010472
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Monok
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8123010472.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Monoka a sudcov JUDr. Evy Rešatkovej a JUDr. Mariána Sninského na neverejnom zasadnutí konanom dňa 06.06.2023, v trestnej veci odsúdeného T. N. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zákona a iné, o sťažnosti okresného prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Prešov sp. zn. 1PP/19/2023 zo dňa 09.05.2023 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku z a m i e t a sťažnosť okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd rozhodol tak, že podľa § 415 ods. 1 Tr. poriadku a § 66 ods. 1 písm. a), b), ods. 2 Tr. zákona podmienene prepúšťa ods. T. N. z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Rožňava sp. zn. 1T/159/2016 zo dňa 18.01.2017 vo výmere 7,5 roka a z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Rožňava sp. zn. 3T/164/2014 zo dňa 10.12.2014 vo výmere 36 mesiacov v spojení s uznesením Okresného súdu Rožňava sp. zn. 3T/164/2014 zo dňa 30.08.2017 o neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia. Zároveň podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona odsúdenému určil skúšobnú dobu 5 rokov a nariadil probačný dohľad nad odsúdeným v trvaní 3 roky. Podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona s odkazom na § 51 ods. 3 písm. b) a ods. 4 písm. k) Tr. zákona odsúdenému tiež uložil povinnosť zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo sa preukázateľne o zamestnanie uchádzať a obmedzenie spočívajúce v zákaze v určenej skúšobnej dobe požívať alkoholické nápoje a iné návykové látky.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení, podal okresný prokurátor sťažnosť, ktorú neskôr aj písomne odôvodnil. Uviedol, že so závermi prvostupňového súdu nesúhlasí a je toho názoru, že podmienene prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody je v tejto veci nesprávne. Zdôraznil, že podmienene prepustiť z výkonu trestu odňatia slobody možno odsúdeného, len ak okrem vykonania predpísanej minimálnej dĺžky výkonu trestu a plnenia si svojich povinností vo výkone trestu odňatia slobody (čo je podľa neho úplnou samozrejmosťou a nemôže byť brané ako výnimočná okolnosť v prospech odsúdeného, pričom jeho motiváciou môže byť práve snaha polepšiť si hodnotenie pre účely rozhodovania o žiadosti o podmienene prepustenie) a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Sťažovateľ je presvedčený, že tieto skutočnosti súd pri rozhodovaní nezohľadnil. Odsúdený bol doteraz (podľa odpisu registra trestov) celkom 6x odsúdený, vždy pre úmyselné trestné činy. Z týchto odsúdení boli tri odsúdenia pre násilnú trestnú činnosť, ktorá vyvrcholila odsúdením pre lúpež. Je podľa neho nepochybné, že doterajšie odsúdenia nemali žiaden pozitívny vplyv na odsúdeného v zmysle jeho prevýchovy a nápravy smerom k želanému správaniu po výkone trestu odňatia slobody. O to viac to platí za situácie, kedy odsúdenému ostáva vykonať ešte značnú časť uložených trestov, keďže výkon trestu by mu mal skončiť až 13. marca 2027. Okrem toho poukázal aj na hodnotenie osoby odsúdeného z UVV Prešov, z ktorého vyplývajú významné a nie ojedinelé nedostatky v správaní odsúdeného počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody - viaceré negatívne poznatky, ktoré vyvrcholili udalosťou z augusta 2021, ktorú aj samotný

súd hodnotí ako závažný nedostatok. Jeho správanie teda podľa sťažovateľa nebolo na požadovanej úrovni a nezakladá možnosť vyvodiť záver, že u odsúdeného došlo k želanému polepšeniu a že od neho možno očakávať, že povedie riadny život, ako to vyžaduje Trestný zákon. Preto je toho názoru, že podmiennečné prepustenie T. N. z výkonu trestu odňatia slobody nie je v súlade so zákonom, pretože vzhľadom na opakované odsúdenia, a to pre rovnakú trestnú činnosť, nie je možné od neho očakávať nápravu. Navrhol, aby Krajský súd v Prešove zrušil napadnuté uznesenie okresného súdu a súčasne zamietol žiadosť odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Na základe podanej sťažnosti preskúmal krajský súd v zmysle ust. § 192 ods. 1 Tr. poriadku správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie týmto výrokom napadnutého uznesenia predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

Prvostupňový súd v posudzovanej veci i podľa názoru krajského súdu vykonal dokazovanie v takom rozsahu, ako to bolo pre potreby rozhodnutia o tom, či sú v danom prípade splnené všetky zákonom požadované podmienky pre podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu, potrebné. Tieto v súlade s ust. § 2 ods. 12 Tr. poriadku vyhodnotil a na základe takéhoto postupu dospel aj k správne rozhodnutiu.

V dôvodoch svojho rozhodnutia okresný súd aj výrok, ku ktorému dospel, náležitým spôsobom odôvodnil a krajský súd v podrobnostiach pre správnosť dôvodov na tieto poukazuje. Len vzhľadom na dôvody sťažnosti prokurátora niektoré skutočnosti krajský súd považuje za potrebné zvýrazniť a doplniť.

Tak, ako to plynie zo samotného výroku napadnutého uznesenia, aj z obsahu spisového materiálu, ods. T. N. vykonával dva tresty odňatia slobody.

Jednak vykonával úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov 6 mesiacov, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Rožňava sp. zn. 1T/159/2016 zo dňa 18.01.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8To/24/2017 zo dňa 22.05.2017. Tento trest mu bol uložený v bode 1/ rozsudku okresného súdu za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. d) Tr. zákona a v bode 2/ za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) Tr. zákona v znení zákona č. 444/2015 Z. z.. Na výkon uvedeného trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Ďalej vykonával aj súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 36 mesiacov, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Rožňava sp. zn. 3T/164/2014 zo dňa 10.12.2014, právoplatným 11.12.2014, v spojení s uznesením Okresného súdu Rožňava č. k. 3T/164/2014-193 z 30.08.2017 s tým, že na výkon trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Uvedeným rozsudkom bol v bode 1/ uznaný za vinného z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona. Súčasne boli v rámci ukladania súhrnného trestu zrušené výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Rožňava č. k. 3T/137/2014-81 z 25.08.2014 (za prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 Tr. zákona) a výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Rožňava č. k. 1T/74/2014-145 zo 16.05.2014 [za prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a), c) Tr. zákona, prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zákona a prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zákona]. Uvedeným rozsudkom sp. zn. 3T/164/2014 bol ods. T. N. v bode 2/ súčasne uznaný vinným aj z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Tr. zákona, za ktorý mu bol uložený úhrnný trest domáceho väzenia v trvaní 4 mesiacov.

Výkon trestu uložený rozsudkom sp. zn. 1T/159/2016 nastúpil odsúdený 22.05.2017 s tým, že do výkonu trestu mu bola započítaná aj doba väzby od 20.06.2016 do 01.03.2017.

Prvostupňový súd správne v odôvodnení rozhodnutia uviedol zákonom požadované podmienky, ktoré musia byť splnené pre to, aby mohol byť odsúdený z výkonu trestu odňatia slobody podmiennečne prepustený. Správne aplikoval ust. § 66 ods. 1 písm. a), b), ods. 2 Tr. zákona, podľa ktorých pri osobe odsúdenej za prečin po výkone polovice a pri osobe odsúdenej za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody, môže súd odsúdenú osobu podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním

preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva. Podľa odseku 3 ak odsúdený má vykonať viac trestov odňatia slobody, odsúdený môže byť podmiennečne prepustený najskôr po výkone súčtu pomerných častí uložených trestov podľa odseku 1 písm. a) až c), § 67 ods. 1 a 2 a celého zvyšku trestu podľa § 68 ods. 2.

Keďže tresty, ktoré odsúdený vykonával, boli uložené za zločin a za prečin je zrejmé, že k jeho podmiennečnému prepusteniu z výkonu trestu, pri splnení ostatných zákonom požadovaných podmienok, môže dôjsť až po výkone súčtu pomerných častí uložených trestov podľa § 66 ods. 1 písm. a) a b) Tr. zákona, teda po výkone 78 mesiacov. Táto formálna podmienka bola splnená 13.03.2023.

Pokiaľ ide o materiálne podmienky, prvou je, že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a správaním preukázal polepšenie, a druhou je, že môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Prvá materiálna podmienka sa viaže na správanie odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody a jej plnenie preukazuje príslušný ústav na výkon trestu v hodnotení odsúdeného (§ 62 zák. č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody). S ohľadom na povahu a účel tohto právneho inštitútu je odôvodneným úsudok, že o takomto polepšení môže okrem iného svedčiť, ak odsúdený riadne a zodpovedne plní povinnosti, ktoré vo výkone trestu pre neho vyplývajú z právnych predpisov, ak dodržiava ústavný poriadok a stanovený režim, plní pokyny príslušníkov Zboru väzenskej a justičnej stráže, dodržiava zásady slušného správania, iniciatívne spolupracuje a plní program zaobchádzania, dodržiava povinnosti a zákazy obsiahnuté v zákone o výkone trestu odňatia slobody a vo vyhláske, ktorou sa vydáva Poriadok výkonu trestu a pod.

Splnenie druhej materiálnej podmienky súd objasňuje a skúma komplexnejšie. Posudzuje všetky okolnosti súvisiace s osobou odsúdeného, jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám, prostredie, v ktorom žil, celý doterajší život, povahu a charakter trestnej činnosti, pre ktorú je vo výkone trestu s cieľom, či všetky tieto skutočnosti umožňujú prijať prognózu, že v prípade prepustenia na slobodu povedie riadny život, t. j. život v súlade s právnymi, morálnymi a etickými normami spoločnosti.

Judikatúra týkajúca sa hodnotenia materiálnych podmienok podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody bola naposledy zhrnutá v náleze Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 36/2022 z 24.05.2022. Podľa nej zmysel podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie bol odsúdený automaticky podmiennečne prepustený po uplynutí stanovenej doby bez zreteľa na účel trestu. Je potrebné vziať do úvahy i samotný účel trestu, ktorý obsahuje viac komponentov, ku ktorým súdy pri svojom rozhodovaní musia prihliadať. Podstatou ich úvah je potom v konečnom dôsledku dôvodnosť predpokladu, že odsúdený povedie v budúcnosti i na slobode riadny život s minimalizáciou rizika jeho recidívy (IV. ÚS 85/2011, IV. ÚS 321/2013). Všeobecný súd rozhodujúci o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody však musí zohľadniť všetky zadovážené dôkazy, ktoré mu poskytnú komplexný obraz o osobe odsúdeného a jeho celkovom správaní a plnení povinností vo výkone trestu, pretože aj tieto okolnosti vedia do istej miery ovplyvniť predpoklad o tom, aké správanie možno od odsúdeného očakávať potom, ako opustí brány väzenia. Pri skúmaní splnenia materiálnych podmienok týkajúcich sa možnosti podmiennečného prepustenia odsúdeného na slobodu je preto pre všeobecný súd dôležité zistiť a vyhodnotiť správanie odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody. Pritom správanie odsúdeného je determinované samotným výkonom trestu odňatia slobody, ako aj plnením jeho účelu, ktorý spočíva v prevencii pred ďalším páchaním trestnej činnosti a výchove odsúdeného k vedeniu morálneho a slušného života (III. ÚS 154/09, IV. ÚS 85/2011).

Zmyslom podmiennečného prepustenia teda nie je odmeniť odsúdeného za dobré správanie vo výkone trestu - nejde o dobrodenie pre odsúdeného, a nemôže tak byť ani paušálne vylúčené u niektorých kategórií odsúdených, napr. recidivistov, ako špecifické sprísnenie trestného postihu. Nariadenie podmiennečného prepustenia z výkonu trestu je namieste vtedy, ak už k náprave, resp. k dosiahnutiu účelu trestu ďalší pobyt odsúdeného vo výkone trestu nie je nutný, pričom možno vzhľadom na všetky relevantné okolnosti predpokladať, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život. V tomto

smere je dôležité mať na pamäti, že vytvorenie špeciálnej, prísnejšej právnej úpravy podmieneného prepustenia zo strany všeobecného súdu pre recidivistov, ktorí v minulosti „nevyužili šancu“ v podobe podmieneného prepustenia a vo výkone trestu sa ocitli znova, nemožno z ústavnoprávneho pohľadu akceptovať (nález Ústavného súdu Českej republiky I. ÚS 2201/16 z 03.01.2017).

V podobnom duchu je formulované aj Odporúčanie Rec(2003)22 Výboru ministrov členských štátov o podmienenom prepustení, v rámci ktorého sa o. i. zdôrazňuje otvorenosť tejto možnosti všetkým odsúdeným v záujme zníženia škodlivých vplyvov uväznenia a zabezpečenie realistickej možnosti naplniť kritériá na podmienené prepustenie.

Trestná minulosť je relevantným faktorom pri rozhodovaní o podmienenom prepustení odsúdeného. Avšak predpoklad vedenia riadneho života v budúcnosti nemôže byť založený predovšetkým, či dokonca výlučne na trestnej minulosti konkrétneho jednotlivca. Je potrebné zohľadniť ďalšie aktuálne poznatky o osobe odsúdeného, stav jeho nápravy i prostredie, v ktorom by sa ocitol po prípadnom podmienenom prepustení na slobodu, ako aj zaoberať sa okolnosťami spáchania trestnej činnosti s ohľadom na mieru prekonania subjektívnych príčin tejto trestnej činnosti na strane odsúdeného. Trestnú minulosť nemožno hodnotiť formalisticky - koľkokrát bol jednotlivец odsúdený, koľkokrát vykonával nepodmienený trest odňatia slobody či koľkokrát porušil podmienky podmieneného prepustenia. Je potrebné zvážiť, pred akou dlhou dobou a z akých dôvodov došlo k spáchaniu predchádzajúcich trestných činov a či možno od odsúdeného na základe jeho aktuálneho výkonu trestu očakávať, že povedenie riadny život (nálezy Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I.ÚS 2201/16 z 03.01.2017 a sp. zn. II.ÚS 1945/20 z 29.01.2021).

V načrtnutých súvislostiach je potrebné pripomenúť, že jedným z účelov trestu je aj vytvorenie podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život (§ 34 ods. 1 Trestného zákona), resp. vytvárať podmienky umožňujúce podporovať a rozvíjať pozitívne osobnostné rezervy pre resocializáciu odsúdených, aby viedli riadny život (§ 1a zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov). Pri posudzovaní žiadostí o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je tiež potrebné vziať do úvahy, že § 68 ods. 1 Trestného zákona umožňuje uložiť odsúdenému primerané obmedzenia alebo povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 a 4 Trestného poriadku. Mieru rizika, ktorá je spojená s podmieneným prepustením odsúdeného, tak možno zmierniť uložením týchto opatrení (I. ÚS 36/2022).

Pokiaľ ide o konkrétne posúdenie okolností tej-ktorej veci, je potrebné poukázať tiež na to, že riaditeľ ústavu na výkon trestu odňatia slobody disponuje najkomplexnejšími a najrelevantnejšími informáciami o odsúdenom, keďže je de facto v priamom kontakte s ním (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Urtos/6/2020 z 18.11.2020).

Ďalším dôležitým faktorom pri rozhodovaní o podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody je aj postoj samotného odsúdeného k ním spáchanej trestnej činnosti (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Urtos/7/2020 z 19.11.2020).

Vychádzajúc z uvedeného aj krajský súd v danom prípade dospel k záveru, že u odsúdeného T. N. okrem splnenia formálnej podmienky, sú splnené aj materiálne podmienky, ktoré zákon vyžaduje pre to, aby bolo možné odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody podmienené prepustiť.

V tomto smere správne prvostupňový súd poukázal na správanie sa odsúdeného počas väzby a výkonu trestu odňatia slobody. Z hodnotenia Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody v Prešove, kde odsúdený trest odňatia slobody vykonával, je zrejmé, že bol až sedemkrát disciplinárne odmenený a nemá vykázané žiadne disciplinárne tresty. Je síce pravdou, že odsúdený bol opakovane upozornený na nedodržanie zásad slušného správania a raz bolo u neho zistené požitie návykových látok, avšak z komplexného hľadiska je jeho prístup k plneniu pracovných povinností hodnotený ako dlhodobou pozitívny a jeho správanie ako bezproblémové. Je potrebné si uvedomiť, že odsúdený T. N. bol vo výkone trestu odňatia slobody už vyše 6 rokov a počas tak dlhej doby nie je možné reálne očakávať, že správanie ktoréhokoľvek človeka (teda nielen osoby predtým páchajúcej trestnú činnosť) bude úplne bez nedostatkov. V prípade odsúdeného T. N. po vyhodnotení jeho celého správania sa počas výkonu trestu je dôvodné predpokladať, že po prepustení z výkonu

trestu bude viesť riadny život. Prejavil záujem o učenie sa zručností, ktoré sú potrebné pre samostatné fungovanie po prepustení z výkonu trestu. Počas výkonu trestu úspešne absolvoval aj štúdium v dvojročnom učebnom odbore „obrábanie kovov“. Aj pri povolenom opustení ústavu sa odsúdený správal slušne a nedošlo k žiadnym porušeniam pokynov. Kontakt s rodinou udržiaval prostredníctvom telefónu, videonávštev, korešpondencie i kontaktných návštev, pričom vzťahy odsúdený hodnotí ako harmonické a bezproblémové. Na základe uvedeného aj riaditeľ ústavu vyhodnotil resocializačnú prognózu odsúdeného ako priaznivú a riziko recidívy ako nízke, pričom odporučil jeho podmienené prepustenie s dohľadom a pripojil sa k žiadosti odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Na základe uvedeného je možné konštatovať, že odsúdený T. N. vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a že teda splnil prvú materiálnu podmienku podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

Pokiaľ ide o posúdenie splnenia druhej materiálnej podmienky podmieneného prepustenia je potrebné zdôrazniť, že u ods. T. N. ide v predmetnom prípade o jeho prvý výkon trestu odňatia slobody a že teda predtým na neho nebolo vykonávané cielené nápravné pôsobenie v tom zmysle, aby bolo možné konštatovať, že ani takéto pôsobenie nevedlo k náprave páchatel'a a že je preto potrebné voči nemu uplatňovať prísnejšie sankcie a opatrenia a tak ho intenzívnejšie viesť k zmene životných postojov. S prihliadnutím na uvedené a keďže od začiatku výkonu trestu (ale už aj väzby) bolo potrebné hodnotiť správanie odsúdeného ako bezproblémové, s nízkym rizikom recidívy, niet dôvodu domnievať sa, že odsúdený svoje správanie prispôboval podmienkam výkonu trestu len za účelom splnenia predpokladov na podmienené prepustenie.

Aj z výpovede odsúdeného na verejnom zasadnutí je zrejмый jeho kritický postoj k predchádzajúcej trestnej činnosti a jeho snahu viesť v budúcnosti riadny život. Oporu má aj v rodinnom prostredí, keď otec s bratom sa mu už počas výkonu trestu snažili nájsť prácu.

Preto aj v tomto smere hodnotenie splnenia podmienok podmieneného prepustenia prvostupňovým súdom považuje krajský súd za správne.

Vzhľadom na uvedené preto nemožno súhlasiť s námietkou sťažovateľa, že u odsúdeného v prípade jeho prepustenia nebude možné očakávať, že povedie riadny život. Aj podľa krajského súdu možno v súlade so závermi súdu prvého stupňa konštatovať, že odsúdený počas výkonu trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie do takej miery, že možno od neho očakávať, že povedie v budúcnosti riadny život. Na tomto závere nemôže nič zmeniť ani námietka sťažovateľa, že T. N. bol 6-krát odsúdený a že skoršie odsúdenia nemali pozitívny vplyv na odsúdeného. Sťažovateľ totiž prehliadol, že T. N. teraz vykonával tresty odňatia slobody naraz za všetky tieto odsúdenia, pretože vo veci sp. zn. 3T/164/2014 bol uložený súhrnný trest aj za zbiehajúcu sa trestnú činnosť odsúdenú vo veciach sp. zn. 1T/74/2014 a 3T/137/2014.

Na lepšie dosiahnutie toho, aby odsúdený aj skutočne v budúcnosti viedol riadny život, okresný súd správne uložil aj primerané povinnosti a obmedzenia. Tie jednoznačne sú spôsobilé znížiť mieru rizika, ktorá je spojená s podmieneným prepustením odsúdeného.

Zvyšku nevykonaného trestu odňatia slobody, aj závažnosti trestnej činnosti, pre ktorú bol T. N. odsúdený, zodpovedá tiež súdom stanovená skúšobná doba, ako aj nariadený probačný dohľad.

Z dôvodov vyššie rozpísaných teda nepovažoval krajský súd sťažnosť prokurátora za dôvodnú, a preto ju podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku jednomyseľne zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.